

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	8104117315
Dátum vydania rozhodnutia:	22.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8104117315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivie Čelkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému J. X., nar. XX. E. XXXX, bytom H. X. XXXX/XX, XXX XX J.S., o vymoženie 311,03 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26Er/1658/2004, v konaní o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 16CoE/145/2013-39 z 30. septembra 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

II. Dovolanie oprávneného **o d m i e t a**.

III. Povinnému **n e p r i z n á v** a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 16CoE/145/2013-39 z 30. septembra 2013 v prvom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov ako súdu prvej inštancie č. k. 26Er/1658/2004-14 z 19. apríla 2012, ktorým vyhlásil exekúciu vedenú voči povinnému za neprípustnú a zastavil ju. Druhým výrokom krajský súd podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 15. novembra 2013 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č.

160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúci zamestnancom [§ 429 ods. 2 písm. b) CSP], bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania treba ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP účinného od 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, 3Oboer/58/2013 3Oboer/148/2013, 6Cdo/323/2012 a 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na uvedené návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

6. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/175/2013, 4OboE/41/2013, sp. zn. 4Oboer/191/2013, 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Povinnému ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže mu však podľa obsahu spisu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, najvyšší súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.